

Фастовець Наталія Валеріївна

доцентка кафедри приватного та публічного права

Київський національний університет

технологій та дизайну (м. Київ)

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ МАЙБУТНІМИ ПРАВНИКАМИ

Іноземна мова як навчальна дисципліна є важливим складовим елементом теоретичної підготовки здобувачів вищої освіти зі спеціальності 081 Право. Знання англійської мови в сучасному світі є універсальним інструментом міжкультурної комунікації. Знання англійської мови відкриває для майбутніх правників такі можливості як: участь у міжнародних конференціях, лекціях, тренінгах; можливість особистого спілкування із іноземними правниками щодо обміну кращими юридичними практиками; отримання знань із унікальних правових джерел, викладених англійською мовою; можливість отримувати освіту за кордоном; можливість стажуватися задля підвищення кваліфікації в іноземних компаніях; можливість отримати роботу і працювати за кордоном, або у складі відділень іноземних компаній в Україні, тощо.

Складним залишається питання систематичного підходу з боку здобувачів вищої освіти до процесу навчання. Справа в тому, що не всі здобувачі вищої освіти дотримуються системності у справі вивчення англійської мови. Створення умов за яких буде формуватися високий рівень мотивації у тих студентів, яким засвоєння іноземної мови дається складно, вважається важливою задачею, що стоїть перед викладачами сучасних вищих навчальних закладів України. У зазначеному контексті вирішити завдання підвищення мотиваційної складової системного вивчення іноземної мови допомагають інноваційні підходи, що застосовуються у професійній підготовці майбутніх правників, шляхом створення необхідного змістовного та організаційного

наповнення навчального матеріалу. Доведено, що формування компетентностей правника на основі пояснювального навчання не є ефективним. Ефективним в навчанні майбутніх правників є розвивальні методи викладання, які здатні сформувати у майбутніх правників професійну іншомовну комунікативну компетенцію. На думку науковців професійна іншомовна комунікативна компетенція складається з шести компонентів:

– лінгвістичної компетенції (здатність комуніканта продукувати та розуміти усне та письмове мовлення відповідно до норм системи мови);

– соціолінгвістичної компетенції (здатність комуніканта продукувати та розуміти усне та письмове мовлення відповідно до тих культурних норм, які існують у певній мовній та культурній спільноті);

– прагматичної компетенції (здатність комуніканта продукувати та розуміти усне та письмове мовлення відповідно до власних цілей і намірів, взаємовідносин з іншими комунікантами, конкретної комунікативної ситуації);

– формально-логічної компетенції (здатність продукувати логічно побудовані та зв'язні усні та письмові висловлювання і вміння передавати цю зв'язність та логічність через спеціальні формальні мовні засоби, а також здатність комуніканта розуміти логіку та взаємозв'язок усних та письмових висловлювань, що ним сприймаються, у тому числі орієнтуючись на формальні мовні засоби зв'язку;

– психологічної компетенції (вміння доводити свою точку зору, переконувати партнерів по усній або письмовій комунікації, вміння знайти правильний підхід до них та багато інших суто психологічних вмінь); –

предметної компетенції (обізнаність у предметному змісті спілкування) (Тарнопольський, 2011, 238).

Проаналізувавши складові професійної іншомовної комунікативної компетенції можна зробити висновки про те, що мета процесу вивчення англійської мови студентами правового профілю полягає у необхідності

сформувати у здобувачів вищої освіти мовну компетентність в аналітичному мисленні та аргументованому мовленні. Зазначена мета ставить перед викладачами англійської мови наступні задачі: формувати вміння складати відповідні тексти, в яких здобувачі вищої освіти аналізуватимуть факти, будуть формулювати на англійській мові правові проблеми і визначати шляхи вирішення цих проблем; формувати у здобувачів навички опрацювання англомовних текстів правового спрямування (контракти, заяви, клопотання, заповіти, тощо), напрацьовувати вміння спілкування в таких форматах, як дискусія, декларування і переконання.

Враховуючи все вище наведене, вважаємо, що актуалізація системи викладання англійської мови шляхом створення орієнтації змістовного наповнення навчальних занять юридичним компонентом підвищить рівень мотивації майбутніх правників в процесі вивчення англійської мови.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Тарнопольський О.Б. (2011) Аспектний підхід до навчання англійської мови для спеціальних цілей у немовних ВНЗ. *Вісник ХНУ ім. В.Н. Каразіна*. Вип. 18, 231–239.